

ת"פ 34705/03/18 - מדינת ישראל נגד יקותיאל יהודה כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 34705-03-18 מדינת ישראל נ' כהן

בפני
כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יקותיאל יהודה כהן

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד ליטל אריאלי
ב"כ הנאשם: עו"ד יאיר ארנפלד, עו"ד חגית רייזמן
גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן הכולל שני אישומים, בעבירת איומים ובשתי עבירות תקיפה, שבוצעו על רקע סכסוך בינו לבין חלק משכניו. הסכסוך נסוב על עבודות בינוי שבוצעו במסגרת תמ"א 38 בבנין שבו מתגורר הנאשם עם הוריו.

ביום 19.12.17 בשעות צהריים רץ הנאשם לעבר מפקח הבניה, ש ב, ירק לעברו, הרים ערימת עיתונים, השליכה לעבר המתלונן ואיים עליו באומרו "אני אהרוג אותך, אני אזיין אותך, מי אתה חושב שאתה". הנאשם הכה את המתלונן בפניו. בהמשך הרים הנאשם בלוק בנין וחתיכת ברזל, ואמר למפקח "בוא בוא ימח שמך". בשל מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירות איומים ותקיפה שיוחסו לו באישום הראשון.

ביום 6.12.17, בשעות הבוקר, במדרגות הכניסה לבנין תקף הנאשם את מפקח הבניה א ג, בכך שהלך לעברו ונתקל בו בחוזקה בכתף ימין. בשל מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירת תקיפה שיוחסה לו באישום השני.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני, במסגרתו כתב האישום תוקן, הוסכם כי הנאשם יודה בעובדותיו ויורשע וכי יוכן בעניינו תסקיר שירות מבחן, שיתייחס, בין היתר לשאלת ביטול ההרשעה. לא נערך הסדר לענין העונש.

3. תסקיר שירות מבחן מיום 7.11.18 מלמד כי הנאשם בן 37, רווק, מתגורר בבית הוריו, אינו עובד באופן מסודר מזה כחמש שנים ומשתתף בקבוצות ריצה ובתחרויות. הנאשם למד במסגרות החינוך החרדי עד גיל 21, לא שירת בצבא על רקע היותו תלמיד ישיבה, ומגיל 21 שמר על רציפות תעסוקתית במסגרות שונות, עד לפני כחמש שנים. בגיל 31 השלים מבחני בגרות. בחמש השנים האחרונות צמצם עבודתו כדי לסייע לאביו לאחר שמצבו הרפואי

התדרדר, והוא עובד בעבודות מזדמנות באופן חלקי. מזה כשנה מקבל גם קצבה מהמוסד לביטוח לאומי. במשפחת מוצאו של הנאשם זוג הורים ושלושה אחים המנהלים אורח חיים חרדי. לנאשם קשר קרוב עם הוריו, אך שירות המבחן התרשם כי לאורך שנות התפתחותו, היה הנאשם נעדר דמות הורית סמכותית ומציבה גבול להתנהגותו, דבר אשר פגע בביטחון העצמי ויכולת הסתגלות שלו. שירות המבחן ציין כי לנאשם רישום פלילי קודם (אם כי רישום כזה, אם קיים, לא הוצג על ידי המאשימה). ביחס לעבירות נשוא התיק הנוכחי הרחיב הנאשם בתיאור הסכסוך עם יזמי ומפקחי הבנייה הנמשך מזה כשלוש שנים, וטען כי הוריו רומזו על ידי היזמים המבקשים להשתלט על בניין מגוריו. הנאשם תיאר כי פנה בעבר לעירייה בתלונה, אך פניותיו לא נענו. הנאשם מתעד ומצלם את הנעשה בבניין מזה כשנתיים, דבר שיוצר מתח בינו ובין המפקחים במקום. במקביל מתנהל נגדו תיק לשון הרע על החברה המפקחת על הבניה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עסוק יתר על המידה בסכסוך, תוך שמצמצם את חלקו בהימשכותו. צוין כי הנאשם לקח אחריות על העבירות וביטא חרטה על ביצועו, אך למעשה עולה מתוך הדברים, כי הוא טשטש התנהגותו האלימה ושלל אלימות פיזית מצדו ולדבריו לא תקף את המתלוננים. ביחס לאיומים טען כי לא התכוון לממשם וכי מטרתו הייתה להרחיק את המתלוננים ולהפסיק את מעשיהם. עוד הוסיף וטען כי פעל מתוך הגנה עצמית ומתוך צורך להגן על מגורי הוריו. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מודע לכך שפעל באופן אימפולסיבי, מבלי להתחשב בהשלכות מעשיו, אך במקביל מתקשה לראות כיצד יכול היה להתנהל אחרת. הנאשם תיאר, כי שבוע לאחר ביצוע העבירה הראשונה, הותקף בבניין מגוריו באמצעות גז מדמיע וחבטה של פטיש בראשו ע"י צעירים חסידי גור, שלטענתו קשורים לתכנית הבינוי ובעקבות כך אושפז בבית חולים. מאותו היום התקשה לחזור לשגרה וחש תסכול ממערכת האכיפה. הנאשם הורחק מן המפקחים ומשכנים, בצו הרחקה שנתם ביום 1.9.18. לדבריו, הצו מנע חיכוכים. שירות המבחן התרשם מאדם מופנם, המתקשה לבטא את עצמו באופן מילולי, אשר גדל בבית עם אוירה מורכבת לצד התמודדות עם דיכאון וקשיי תפקוד של חלק מבני משפחתו וכי על רקע זה מדחיק רגשות קשים ומתקשה בביטויים. הנאשם חש צורך להגן על הוריו שנתפסים בעיניו כחסרי ישע. כל אלה עמדו ברקע להתנהגותו האלימה. יחד עם זאת, התרשם השירות כי הנאשם מגלה יכולת לתפקד היטב בחלק ממישורי חייו, לוקח אחריות על מעשיו ומבטא רצון לקיים אורח חיים תקין ונורמטיבי. שירות המבחן סבר כי הסיכון הנשקף מן הנאשם להישנות עבירות אלימות הוא גבוה. הנאשם גילה מידה מסוימת של יכולת התבוננות ראשונית בדפוסי התנהגותו והביע תחילה הסכמה מילולית לאפשרות שילובו בטיפול קבוצתי ייעודי בנושא אלימות, אך בהמשך חזר בו, ועל אף מספר ניסיונות מצד שירות המבחן לגייסו לטיפול, הוא סירב. שירות המבחן התרשם כי ברקע להתנגדותו של הנאשם כעס ותסכול שלו ממערכת אכיפת החוק ואי יכולת להכיל את התנהגותו האלימה כלא לגיטימית סביב הסכסוך. לפיכך, לא הומלץ על טיפול ואף לא על ביטול ההרשעה. שירות המבחן המליץ לגזור על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות, אם ימצא מתאים, ומאסר על תנאי.

4. המתלונן, א ג, העיד במסגרת פרשת העונש ותיאר כי מעשיו של הנאשם היו חלק ממסע הפחדה מתמשך שבסופו הוא עזב את עבודתו.

במהלך עדותו של המתלונן, אשר היה מלווה באדם נוסף, שנטען על ידי הנאשם כי הוא אחד היזמים, צעק הנאשם וקילל את המתלונן עד שהוצא מן האולם.

5. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין מאסר קצר בעבודות שירות לבין שישה חודשי מאסר בפועל וביקשה לגזור על הנאשם ארבעה חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, פיצוי למתלוננים וקנס, תוך שהדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם בעת האירוע, את התנהגותו הבריונית במהלך הדיון, את הקושי של הנאשם

לקבל אחריות על מעשיו ואת הסיכון הנשקף ממנו להישנות התנהגות אלימה.

6. ב"כ הנאשם ביקש לבטל את הרשעתו של הנאשם ולגזור עליו שירות לתועלת הציבור, תוך שהדגיש כי לנאשם אין הרשעות קודמות, כי הוא נקלע לסכסוך שכנים ממושך, במהלכו הוא והוריו סבלו מהטרדות ואלימות, עד שהחליטו לעזוב את מקום מגוריהם. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בעובדה שהנאשם מטפל בהוריו, עובד יומיים בשבוע כנהג הסעות ומסייע בפרנסת הבית. ב"כ הנאשם הציג תמונות פציעה של הנאשם מאירוע אחר בו הותקף על ידי אחרים (ולא על ידי מי מהמתלוננים), אשר נטען כי הוא חלק מאותו סכסוך ממושך.

7. הנאשם בדברו האחרון, הביע תרעומת על כך שתיק החקירה בגין התקיפה שבוצעה כלפיו לא טופל ועומד להיסגר, טען כי אחד השכנים בבניין קידם שוחד וגזל מהוריו וכי יזמי תכנית הבינוי הם חלק מכנופיה העושה שימוש בחברת קש שמעלימה כספים בשוויץ.

8. לאחר שמיעת הטענות לעונש הוריתי על הכנת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. חוות הדעת שהוגשה ביום 31.1.19 מלמדת כי הנאשם כשיר לרצות עבודות שירות.

סוגיית ביטול ההרשעה

9. מעשי האיומים והאלימות שביצע הנאשם לא היו אירוע בודד שניתן להתייחס אליו כ"מעידה חד פעמית", אלא מעשים שחזרו על עצמם בשתי הזדמנויות שונות. הגם שאין מדובר באלימות חמורה, החזרה על המעשים, ועמדותיו של הנאשם ביחס אליהם כפי שבאו לביטוי בפני שירות המבחן, אינן מאפשרות להימנע מהרשעת הנאשם מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים.

10. יתרה מכך, לא הוצגה כל פגיעה קונקרטית או פגיעה כלשהי שעלולה להיגרם לשיקומו של הנאשם אם יורשע, ומשעה שהנאשם אף סירב לטיפול של שירות המבחן, כלל לא ניתן לשוח לגביו במונחי שיקום. אציין כי גם שירות המבחן אינו ממליץ על ביטול ההרשעה.

11. משכך, אין מתקיימים התנאים שנקבעו בהלכה הפסוקה ככאלה המאפשרים ביטול הרשעתו של הנאשם בעבירות שביצע, ואין מקום לבטלה.

מתחם העונש ההולם

12. הגם שהנאשם הורשע בביצוע עבירות איומים ואלימות שבוצעו בשני מועדים שונים כלפי קורבנות שונים, יש לראות בכלל העבירות שביצע אירוע אחד, בשל פער הזמנים הקטן בין שני האישומים, כמו גם בשל העובדה שהעבירות בוצעו במסגרת אותו סכסוך.

13. הערכים המוגנים באמצעות העבירות בהן הורשע הנאשם, הם שלמות הגוף, הביטחון האישי ושלוות נפשו של אדם.

14. למעשיו של הנאשם כלפי המתלוננים לא קדמה כל התגרות מצדם. העבירות בוצעו כלפי אנשי מקצוע, שהם עצמם לא היו צד לסכסוך בין הנאשם לבין שכניו, והן פגעו גם בתחושת הביטחון של המתלוננים במקום עבודתם, עד כי אחד מהם החליט, בעקבות הסכסוך הנמשך והאיום שחש, לעזוב את מקום עבודתו.

15. העבירות שתוארו באישום הראשון גרמו לא רק לכאב בשל התקיפה, ולאימה, בשל האיומים שהושמעו, אלא גם השפילו וביזו את המתלונן, אשר ספג יריקה מהנאשם וערימת עיתונים הושלכה לעברו. האיומים שהשמיע הנאשם הם קשים והושמעו שעה שהנאשם אחז בידו בברזל ובלבנה, אשר יכולים לשמש כנשק קר. השימוש באלה עשוי היה להוביל לסיום האירוע בתוצאה קשה יותר מזו שהתרחשה בפועל.

16. הפעלת אלימות כדרך ליישוב סכסוכים, תוך נטילת החוק לידיים היא התנהגות פסולה שיש להוקיעה. בית המשפט העליון עמד לא פעם על הצורך לבער מעשים שכאלה, בין היתר בדרך של ענישה מחמירה שתישא עמה מסר מרתיע. ראו למשל ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.10.11):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות... המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע..."

17. בחינת רמת הענישה הנוהגת בפסיקה מלמדת, כי בגין עבירות תקיפה איומים שבוצעו בנסיבות דומות נגזרו עונשים מגוונים, החל משירות לתועלת הציבור ועד למאסר בפועל או בעבודות שירות. ראו למשל ע"פ (נצרת) 47731-04-14 שתיי נ' מדינת ישראל (18.6.2014); עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 יטזב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 17.6.2014); ת"פ (י-ם) 21519-12-12 מדינת ישראל נ' סופיר (פורסם בנבו 3.11.13); ת"פ (רמ') 28150-05-11 מדינת ישראל נ' אלמגור (פורסם בנבו 28.1.13) והפסיקה הנזכרת שם.

18. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל בשירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב ומגיע עד למספר חודשי מאסר בפועל, ולצדם עונשים נלווים של מאסר מותנה פיצוי לקורבן העבירה וקנס, במקרים המתאימים.

העונש המתאים לנאשם

19. הנאשם בן 37. בניגוד לאמור בתסקיר המבחן, לא הוכח כי יש לו רישום פלילי קודם, ואזקוף לזכותו את עברו הנקי והעובדה כי הודה באשמה וחסך בכך זמן שיפוטי.

20. עם זאת, הגם שבתסקיר המבחן נכתב כי הנאשם מקבל אחריות על מעשיו, בחינה מעמיקה של הדברים שאמר הנאשם לפני קצין המבחן מלמדת כי למעשה, הנאשם אינו מקבל אחריות על העבירות. עמדתו קורבנית והוא רואה בהתנהלותו כלגיטימית על רקע הצורך להגן על הוריו ועל ביתם.

21. תפישה זו של הנאשם מקימה סיכון ממשי כי הנאשם יוסיף לנהוג באלימות במצבי לחץ והיא מתחדדת ומתעצמת לנוכח התנגדותו הנחרצת של הנאשם ליטול חלק בטיפול, שעשוי היה לסייע בהפחתת המסוכנות.

22. הסכסוך בין הנאשם לשכניו הוא סכסוך ממושך, והמתרחקות הקשה בין הצדדים מוסיפה להתקיים, חרף הצהרת הנאשם כי גמלה בלב הוריו החלטה לעזוב את מקום מגוריהם. מתוך האמור בתסקיר ואף מתוך התרשמותי שלי, הנאשם עסוק מאד בסכסוך והוא ממלא חלק גדול מיומו. פציעתו של הנאשם במהלך אחד האירועים הקשורים לסכסוך יש בה כדי להעמיק את המשקעים בלבו ולהגביר תוקפנותו. הדברים באו לביטוי מוחשי בעת הדיון במשפטו. כשראה הנאשם את המתלונן ואת האדם שליווה אותו, הוא התקשה למשול ברוחו, נהג בתוקפנות רבה, התפרץ, צעק וקילל בתוך אולם בית המשפט, עד כי היה הכרח להוציאו מן האולם. כל אלה מגבירים את הסיכון הנשקף מהנאשם, לא רק כלפי היזמים עמם הוא מסוכסך, אלא גם כלפי צדדים שלישיים העשויים להיקלע אל זירת הסכסוך בדרך זו או אחרת, כפי שאירע עם המתלוננים בתיק הנוכחי.

23. בהעדרו של טיפול בנושא שליטה בכעסים, עובדות אלה מחייבות מתן משקל ממשי לשיקולי הרתעה אישית והגנה על הציבור, שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.

24. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מחייבות לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם. שקלתי את העובדה שהנאשם מטפל בהוריו ומסייע, במידה מסוימת, בפרנסתם, ומובן כי הטלת עונש מאסר בפועל יש בה כדי לפגוע בעקיפין בהוריו של הנאשם. אני סבורה כי עונש מאסר בעבודות שירות למלוא התקופה, לצד רכיבי ענישה נלווים, מהווה עונש הולם המאזן בין מכלול שיקולי הענישה מחד גיסא, וכזה המאפשר לנאשם להמשיך ולטפל בהוריו, מאידך גיסא.

25. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 25.3.19 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות של מפקדת מחוז דרום של שירות בתי הסוהר.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירת איומים.

ד. פיצוי למתלונן ש ב, עד תביעה 3 בכתב האישום המתוקן, בסך 500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.3.19.

ה. פיצוי למתלונן א ר ג, עד תביעה 2 בכתב האישום המתוקן, בסך 300 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.3.19.

26. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

27. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ל' שבט תשע"ט, 05 פברואר 2019, בנוכחות הצדדים.